

[Carsten Raft.]

sel i 4 Maaneder. Jeg synes, at Forhold som gentagen Drukkenskab, grov Tilsidesættelse af Pligterne som Kørelærer ogsaa er Forhold, der skulde bevirke, at Autorisationen bortfaldt. Jeg kan ogsaa tænke mig, at det under de Forhold var rimeligt, at Politiet havde en Førsteret til at fratage en saadan Autorisation; det kan jo altid være under Appel til Domstolene, saadan at hvis der sker Uretfærdigheder, faar man rettet disse.

Jeg vil ogsaa sige, at de særlige Krav, der stilles til en Mand, for at han kan blive ved at være Kørelærer, skulde egentlig ogsaa være tilstrækkelige til, at han kan blive Kørelærer. Jeg tror ligefrem, der her er et Hul i Loven. Naar man kan fradømme en Kørelærer Køretilladelsen for Overtrædelse af Motorloven og Færdselsloven, skulde man ogsaa kunne stille tilsvarende Krav til ham, for at han kan blive Kørelærer. Ellers kan det mærkelige Tilfælde rent teoretisk opstaa, at en Mand kan blive Kørelærer og derefter straks kan fradømmes Køretilladelsen, fordi han har overtraadt de Krav, der stilles for at han kan blive ved med at være Kørelærer! Jeg vil tro, at de samme Krav, som stilles, for at han kan blive ved med at være Kørelærer, maa ogsaa stilles, naar han indstilles til Prøven.

Det var vist praktisk, om man samlede disse Kørelærereksaminer. Der er vel nok smaa og fjerne Steder, hvor det er svært for Politimesteren og den motorsagkyndige at sætte sig dybt ind i de særlige Krav, der stilles. Skal der være Mening i det, og skal det være en probat Prøve, skal det være Folk, der har Kendskab til Kravene. Derfor tror jeg, det var rimeligt, om man samlede Prøverne amtsvis. Man kunde afholde dem med visse Mellemlum, saa kunde det blive tilfredsstillende.

Gennem vort Standpunkt med Hensyn til Autorisation af Kørelærere sker der ingen Tilsidesættelse af vor Indstilling over for Erhvervslivets Frihed. Der staar nemlig i Loven, at Ret til at blive Lærer har enhver, der underkaster sig de og de Krav og opfylder de og de Betingelser. Der er aabent for enhver, der stilles vel bestemte Krav, men det gøres der jo i saa mange Forhold. Jeg kan benytte Lejligheden til at nævne Ejendomsmæglerfaget, hvor man falder over den Urimelighed, at der ikke stilles bestemte Krav. Hvor der er en Funktion, der kræver særlig Tillid, er det ikke urimeligt, at der stilles særlige Krav, men der skal være aabent, der maa ikke være lukket, alle skal, hvis de opfylder Kravene, kunne komme til.

Det er min Opfattelse, naar vi taler om disse Forhold — det er sjældent, de bliver drøftet i Tinget —, at Køreprøven er blevet lidt for teoretisk. Jeg har for at sætte mig ind i Tingene, da jeg har hørt saa mange Klager, set i den Bog, der er udgivet af Forenede danske Motorejere, og unægteligt, at forlange udførligt Kendskab til Gearskifte, Kardanaksler, Differentiale og selv til Styretøjet med Snekke, Snekehjul, Svingarm, Forbindelsesstang, Styrebolt og hele Historien, er urimeligt. Særlig for Folk, der ellers ikke har med Teknik at gøre og ikke er fortrolig med saadant, kan det være vanskeligt at tage Køreprøven. Jeg kan forsikre det høje Folketing om, at jeg har været Automobilist uden at kende noget til de Ting. Naar der gik noget i Stykker, lod jeg en Mekaniker tage sig af det. Det har intet at gøre med Færdselssikkerheden eller med forsvarlig Behandling af Automobiliet. Det forvirrer almindelige Mennesker, og særlig de Mennesker, der ikke er vant til at have med Mekanik at gøre, gør det fuldstændig rundtosset i det Øjeblik, de skal op til Prøve, og det gør Prøven saa vanskelig.

Jeg tror, det vilde være heldigt, om man til Klaring af disse mange Forhold fik et Udvalg. De er af Interesse for mange Tusinde Mennesker, og de diskuteres meget stærkt. I øvrigt er det mig bekendt, at Kørelærerne ønsker Foretræde for et saadant Udvalg. Jeg henstiller derfor, at der bliver nedsat et Udvalg.

Derimod kan vi ikke give Tilslutning til Lovforslagets § 2 om Ændring af Motorlovens § 36. Vi synes, det er ganske urimeligt paa et Tidspunkt, da vi bogstavelig talt fra denne Talerstol kappes om i hvert Fald at fortælle, at vi ønsker Erhvervsfrihed, og da den højtærede Handelsminister vil hejse Dannebrog paa Christiansborg Slot, hver Gang der ryger en Restriktion, fuldstændig at lukke for et Erhverv, fuldstændig at gøre et Erhverv bundet, afhængig af Autorisation, et Erhverv, som tidligere har været aabent Erhverv. Man vil sige, at Konkurrencen kan nedsætte Standarden. Ja, den Mulighed er der vel for et Erhverv; der er frit, men Standarden klarer sig vel i Længden, og ganske særlig for dette Erhverv foreligger en saadan Risiko ikke, fordi Politiet ved Kontrolbestemmelser har Mulighed for at modsætte sig, at Standarden bliver ringere. Vort Parti har ikke noget som helst imod, at der udøves en indgaaende Kontrol baade med de Personer, der kører Vogne, og med Materiellet; vi har ikke noget imod, at de strenge Regler for Droskekørsel overføres paa andre Vogne, og i det Øje-